

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 53Csp/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121552783
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Alžbeta Strajňáková PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2022:6121552783.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II sudkyňou JUDr. Mgr. Alžbetou Strajňákovou, PhD. v právnej veci žalobcu: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej: T. C.Á., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, H., o zaplatenie 4.887,68 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 4.887,68 Eur, úrok vo výške 2.152,85 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.887,68 Eur od 09.06.2020 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 50,40 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 24.11.2021, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 11.02.2022, sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 4.887,68 Eur spolu s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 27.09.2017 uzatvoril žalobca (do 02.07.2021 podnikajúci pod obchodným menom: Poštová banka, a.s.) so žalovanou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len "Úverová zmluva"). Na základe Úverovej zmluvy žalobca poskytol v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 6.000 Eur. Žalovaná načerpala úver dňa 27.09.2017 (aktuálny stav úveru, posledná strana). Podľa Úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná poskytnutý úver riadne nesplácala, napriek tomu, že žalobca upozornil žalovanú na jej omeškание so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 08.06.2020 a požiadal žalovanú o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Žalovaná do zosplatenia uhradila na úver sumu 2.970,38 Eur, z čoho pripadlo na: istinu 1.112,32 Eur, úroky 1.647,46 Eur, poplatky 9 Eur a poistné 201,60 Eur. Prehľad splátok vyplýva z aktuálneho stavu úveru z bankového informačného systému vedeného v súlade so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov. Istina pohľadávky tak predstavuje sumu 4.887,68 Eur (6.000 Eur - 1.112,32 Eur). Žalobca si uplatnil nárok na zvyšnú časť neuhradených úrokov podľa úverovej zmluvy v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (čl. 2 ods. 2 CSP). Celkové úroky, ktoré mala na úver žalovaná zaplatiť, predstavovali v zmysle amortizačnej tabuľky sumu 3.800,31 Eur [celkové náklady 10.491,51 Eur - istina 6.000 Eur - poistné 691,20 Eur (96 mesiacov x 7,20 Eur)]. Vzhľadom na doteraz zaplatené úroky predstavovali nezaplatené úroky sumu spolu vo výške 2.152,85 Eur (3.800,31 Eur - 1.647,46 Eur). Žalobca si zároveň uplatnil neuhradené poistné vo výške 14,40 Eur a poplatky vo výške 36 Eur, ktoré predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru (zasielané upomienky a zosplátnujúce výzvy žalovanej). Tento nárok si žalobca uplatnil ako "náklady spojené s uplatnením pohľadávky" v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného

rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre poplatky. Žalobca si uplatnil zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p.a., a to iba zo sumy nesplatennej istiny úveru. Žalobca teda nepožadoval zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Veriteľ v zmysle § 3 ods. 4 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní vyhlásil, že o identifikovanej pohľadávke účtuje v uvedenom rozsahu vo svojom účtovníctve. Predžalobná výzva bola zasielaná žalovanej na korešpondenčnú adresu. Žalobca poukázal na R 5/2021: "Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí." Odpoveď na otázku, či má veriteľ právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po splatnosti úveru dal Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 16.06.2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020 podľa ktorého: "Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí." (ods. 24 odôvodnenia). Totožne aj uznesenie NS SR zo dňa 30.06.2020 sp. zn. 2 Cdo 115/2019. K nastolenej právnej otázke sa vyjadril aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 30.7.2019 sp. zn. 6 Cdo 113/2018, keď uviedol, že: "(...) v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nároku na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania." a mnohé ďalšie rozhodnutia NS SR (rôznych senátov) - 1 Cdo 94/2019, 1 Cdo 208/2019, 2 Cdo 115/2019, 3 Cdo 113/2019, 5 Cdo 42/2020, 7 Cdo 111/2019, 7 Cdo 307/2019, 8 Cdo 125/2018. Pre úplnosť žalobca uviedol, že Ústavný súd SR v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 476/2012 sa nezaoberal prípustnosťou paralelného úročenia istiny úverovej pohľadávky popri úrokoch z omeškania, ale namietaným porušením základných práv konkrétnej sťažovateľky. Ústavný súd SR nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecných súdov, ktoré ich pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej. Právne závery všeobecných súdov môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak sú zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné a zároveň majú za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00). V uvedenom prípade takáto situácia nenastala, pričom Ústavný súd uviedol, že: "Ústavný súd poukazuje na to, že podľa ústavy je systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne ("... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd") a právomoc ústavného súdu len subsidiárne. Z toho vyplýva, že ústavný súd zásadne nemá právomoc rozhodovať o návrhoch, o ktorých je oprávnený podľa platných právnych predpisov rozhodovať iný (všeobecný) súd, t. j. právomoc ústavného súdu je subsidiárna. Ústavný súd vo svojej stabilnej judikatúre uvádza, že postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy, nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97). Za porušenie základného práva pritom nemožno považovať neúspech v konaní. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania, preto nie je možné považovať nevyhovenie návrhu v konaní pred všeobecným súdom za porušenie tohto práva (I. ÚS 3/97)."

2. Z dôvodu, že platobný rozkaz sa nepodarilo žalovanej doručiť do vlastných rúk Okresný súd Banská Bystrica postupoval v zmysle ustanovení § 10 ods. 1 a 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov a spis postúpil Okresnému súdu Bratislava II.

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, nárok žalobcu v konaní nespochybnila a v spore zostala pasívna. Žaloba s prílohami spolu s výzvou na vyjadrenie k nej bola žalovanej doručená cestou úradnej tabule tzv. fikciou doručenia, dňa 27.04.2022.

4. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie dňa 10.10.2022 v súlade s § 177 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") v spojení s § 297 CSP, na ktoré predvolal obe sporové strany. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, pričom svoju

neúčasť ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 07.10.2022, v ktorom súhlasili s prejednaním veci a rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti. Žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 14.09.2022 (fikciou doručenia). Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila a ani nepožiadala o odročenie pojednávania. Súd preto v súlade s § 180 CSP vykonal pojednávanie a vo veci rozhodol rozsudkom v neprítomnosti sporových strán.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom: zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.09.2017 spolu s obchodnými podmienkami, aktuálny stav úveru ku dňu 30.09.2021, upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 11.05.2020 spolu s poštovým podacím hárkom, výzva na úhradu dlžnej sumy (vyhlásenie predčasnej splatnosti) zo dňa 08.06.2020 spolu s poštovým podacím hárkom, predžalobná výzva zo dňa 04.11.2021 spolu s poštovým podacím hárkom.

6. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav: Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenou dňa 27.09.2017 sa žalobca (Poštová banka, a.s.) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník dohodli, že veriteľ poskytne dlžníkovi účelový úver určený na refinancovanie vo výške 6.000 Eur. Poskytnutý úver sa dlžník zaviazal splatiť spolu s úrokom v 96 mesačných splátkach vo výške 109,29 Eur. Prvá splátka úveru bola splatná 15.10.2017, posledná dňa 15.09.2025. Úroková sadzba bola vo výške 13,50 %, RPMN vo výške 16,80 %, priemerná hodnota RPMN 9,08 %, celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť: 10.491,51 Eur. Žalobca listom zo dňa 11.05.2020 upozornil žalovanú, že jej pohľadávka je viac ako tri mesiace po lehote splatnosti, a zároveň ju upozornil, že v prípade, ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy záväzku, je oprávnený vyhlásiť úver predčasne splatným. Žalobca listom zo dňa 08.06.2020 oznámil žalovanej predčasnú splatnosť úveru v celom rozsahu ku dňu 08.06.2020 a vyzval ju na zaplatenie špecifikovanej sumy.

7. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

15. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Z obsahu podanej žaloby vyplýva, že predmetom konania je nárok žalobcu proti žalovanej vyplývajúci zo štandardnej formulárovej zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovanou ako fyzickou osobou. Zmluva má tak charakter spotrebiteľského právneho vzťahu. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu. Aj keď zmluva o úvere je zmluvou, ktorá bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka, súd posúdil zmluvný vzťah strán ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú vyššie citované ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

20. V rovine súkromného práva a osobitne zmluvného práva je pre úpravu právnych vzťahov a spotrebiteľských záväzkov určujúcim právnym predpisom Občiansky zákonník, ktorý v tejto sfére predstavuje lex specialis právny režim spotrebiteľských zmlúv ku všetkým ostatným právnym predpisom s obdobným predmetom súkromnoprávnej regulácie dotýkajúcim sa spotrebiteľských zmlúv a záväzkov z nich plynúcich. Ide o prioritné pôsobenie Občianskeho zákonníka na všetky záväzkové vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ a ktoré môžu byť upravené aj v osobitných právnych predpisoch. Občiansky zákonník v tejto časti preto pôsobí ako právny predpis nielen osobitnej právnej povahy, ale aj právny predpis absolútnej výkladovej priority pre celú sféru spotrebiteľských záväzkov a normatívnu úpravu ich prvkov obsiahnutú v Občianskom zákonníku, ako aj v akomkoľvek inom osobitnom právnom predpise. Právny režim záväzku, ktorého účastníkom je spotrebiteľ a ktorý má svoj základ v Obchodnom zákonníku sa riadi výhradne právnym režimom Občianskeho zákonníka. Celý právny režim sa tak bude spravovať ustanoveniami Občianskeho zákonníka a jediné, čo je regulované Obchodným zákonníkom, je právny základ záväzku. Súd poukazuje na novelu Občianskeho zákonníka (vykonanú zákonom č. 102/2014 Z. z.), ktorou bola v § 52 ods. 2 doplnená tretia veta, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie neobsahuje prechodné ustanovenia, čo znamená, že od dňa jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

21. Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, a preto jej vyhovel. Žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, keď nesplatila žalobcovi, poskytnutý úver riadne a včas. Súd mal z listinných dôkazov za preukázané skutočnosti uvedené v žalobe, žalovaná si nesplnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dostala sa do omeškania s úhradou splátok úveru, žalobca v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 08.06.2020. Žalovaná suma predstavuje dlžnú istinu poskytnutého úveru vo výške 4.887,68 Eur, vyčíslený zmluvný úrok z istiny vo výške 2.152,85 Eur, neuhradené poistné vo výške 14,40 Eur a poplatky vo výške 36 Eur, ktoré

si žalobca uplatnil ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky, a ktoré predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru (zasielané upomienky a zosplatňujúce výzvy žalovanej) a príslušenstvo. Žalovaná na zaslané upomienky nereagovala. Zároveň mala vedomosť aj o sankciách, ktoré jej hrozili v prípade porušenia záväzkových povinností. Keďže žalovaná svoj dlh dobrovoľne nezaplatila, súd žalobe vyhovel a zaviazal ju na zaplatenie dlžnej sumy. O úrokoch z omeškania súd rozhodol podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy nesplatennej istiny úveru odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti. Žalobca relevantnými dokumentmi a listinami preukázal svoj nárok na zaplatenie žalovanej pohľadávky voči žalovanej tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnej žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.